

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS

KUPIŠKIO RAJONO KOMITETO

IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ

DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

STALINO KELIU

Elna nuo 1946 metų

Kupiškis,

1960 m. liepos 13 d.

Trečiadienis

Nr. 55 (1436)

Kaina 15 kap.

Dienos tema

LAIKU IR TINKAMAI PARUOŠKIME DERLIAUS NUĖMIMO MAŠINAS

Artėja svarbus ūkinių darbų laikotarpis kolūkiuose — derliaus nuėmimas, kuriam būtina iš anksto gerai pasiruošti.

Rajono kolūkiuose yra didelis skaičius sudėtingos derliaus nuėmimo technikos. „Nemuno“, „Uoginių“, „Mituvos“, „Vėžionių“ ir kt. kolūkių žemdirbiai, mechanizatoriai jau baigia derliaus nuėmimo mašinų remontą. Lygiagrečiai su derliaus nuėmimo mašinų remontu reikia remontuoti ir traktorių prikabinajamą inventorių: ražienų skutikus, plūgus, kultivatorius bei kt. Juk tuojau po javapiūtės vėl nuaids laukai galinga traktorių daina, vėl tiesis lyglos vagos. Todėl jau dabar būtina paruošti ir žemės įdirbimo mašinas. Javapiūtės metu mašinų remontui laiko tikrai nebus.

Labai blogai, tačiau tiesos slėpti negalima — „Žadelkių“, M. Melnikaitės vardo, „Skodėnų“, „Šviesos“, „Aušros“, „Pirmūno“ kolūkiuose derliaus nuėmimo mašinų remontas vykdomas nepatenkinamai, pamiršamas. Pagrindinė blogo ir nesavalaikio remonto priežastis yra ta, kad šie kolūkiai nėra sudarę pastovių remontinių brigadų, kombainams ir kullamosioms neliskirti pastovūs atsakingi žmonės. Be to, čia netaikomos jokios paskatinimo priemonės, nelismokami laiku atlyginimai, nors visa tai ne tik įmanoma, bet ir būtina. Kodėl gikituose kolūkiuose suspėjama tai padaryti? Juk darbo rankos visų vienodo pajėgumo, o jau darbštumas, draugai, priklauso nuo jų pačių.

Kolūkių vadovai, mechanizatoriai turi imtis visų priemonių, kad laiku būtų paruoštos visos mašinos.

B. Laucius
Rajono žemės ūkio inspekcijos inspektorius

Šiuo metu mūsų respublikoje vieši didelė grupė Amerikos lietuvių-turistų, atvykusių pasižiūrėti savo suklestėjusios tėvynės, kurios daugelis nematė jau 50 metų.

Senasis Vilnius juos pasitiko naujų gamyklų korpusais, puošnių gyvenamųjų namų kvartalais. Svečiai aplankė Lenino aikštę, padėjo gėles ant karių kapų Antakalnyje. Valstybiniame Istorijos-revoliucijos muziejuje jie susipažino su revoliucinio judėjimo Lietuvoje istorija, su fašistinių okupantų įvykdytais nusikaltimais.

Nuotraukoje: grupė Amerikos lietuvių-turistų Vilniuje Lenino aikštėje.

Z. Serapino nuotr. (ELTA).

AGRONOMĖ DANUTĖ

Ankstų rytą, vos patekęs saulei, nuo kaimo vingiuotu takeliu skubėjo dviračiu jaunutė mergina. Tai buvo agronomė Danutė Paškauskaitė.

— Labas rytas, agronome! — pasveikino ją pakelyje sustojęs pagyvenęs kolūketis ir susirūpinęs paklausė: — O kaip gi, agronome, su tais, va, ten?..

— Su kukurūzais? — Aha, akėsime ar jau purensime tarpūlius?

— Gerai, tėvuk, aš pati juos apžiūrėjau ir dabar skubu į kontorą — ten pasitarsime.

Danutė kiekvieną rytą apžiūri kolūkių laukus, kiekvieną rytą gerai žino, ką šiandien nuveikti, ką padaryti. Už tai ir kukurūzai stiebtė stiebiasi.

Grižkime vienu kitu mėnesiu atgal. Gyvadarų kaimo laukais dunkėjo sėjamoji, o už tai šiais metais ryžtingos ir savo pastovę pati agronomė ir traktorinį purkštūrą kukurūzų auginimo vus. Laiku panaudoti

grandies grandininkė Vanda Dyratė.

— Vandut, žiūrėk, kad grūdai tiksliai kristų! — nušokusi nuo sėjamosios, nueidama išėjo agronomė.

— Būtinai! — atsakė ta, visuomet žvali, neseniai baigusi vidurinę mokyklą, mergina.

Agronomė Danutė pasuko namo. Kieme ją pasitiko buto šeimininkė.

— Eik, vaikeli, nors užkasti. Kur tai matyta!

Iš tikrųjų, išgilinusi į darbą, Danutė viską pamiršta.

Nuolat pasitardama su naujuoju kolūkių pirmininku Eugenija Nanyte, agronomė Danutė Paškauskaitė jau pasiekė neblogų darbo rezultatų.

— Dirbti tai reikia, bet reikia ir technikos, — sako agronomė. — Už tai šiais metais ryžtingos ir savo pastovę pati agronomė ir traktorinį purkštūrą kukurūzų auginimo vus. Laiku panaudoti

herbicidai išnaikino piktžoles. Nepamirštama čia pūrenti ir tarpūlius. 34 ha plote kukurūzai žaliuote žaliuoja.

Be kukurūzų, kolūkyje pasodinta 53 ha bulvių, 21 ha cukrinių runkelių, 21 ha pašarinių burokų — ir visi jie gerai auga, nu-ravėti.

Tik visa bėda dabar su šienais. Lietus ir lietus. Vos tik šiek tiek apdžius šienas — ir vėl, žiūrėk, šlapias. Per visuotinį kolūkiečių susirinkimą Danutė kalbėjo:

— Reikia iš anksto pasigaminti žaiginių. — Ką čia su žaiginiiais, — priešinosi kai kurie kolūkiečiai. — Pradalgiuose išdžio-vinsime...

Bet kolūkių pirmininkas Eugenija Nanyte, agronomė Danutė Paškauskaitė nesitaikstys su traku-mais. Jos pakankamai sieks!

J. Petrauskas

«Pirmosios vagos» kolūkis

TASS'o PRANEŠIMAS

1960 m. liepos 7 d. antrą kartą sėkmingai paleista nauja galinga daugelio pakopų balistinė raketa, numatyta kosminiams skridimams.

Raketa paleista tiksliai paskirtu laiku. Raketa skriejo griežtai pagal numatytą trajektoriją.

Aprūpintų matavimo priemonėmis specialių Tarybų Sąjungos laivyno laivų matavimų duomenimis, paskutinės raketos pakopos maketas pasiekė vandens paviršių prie pat numatyto kritimo taško.

Raketos paleidimo tolumas — apie tryliką tūkstančių kilometrų.

Sėkmingai paleidus š. m. liepos 5 ir 7 d. d. naują galingos daugelio pakopų raketos-nešėjos variantą, visiškai įvykdyta numatyta šio raketos varianto bandymų programa.

Paleidus raketą, gauti visi reikalingi duomenys, kurie įgalina tobulinti raketą-nešėją, kuria bus toliau išavinama kosminė erdvė.

Kadangi abi paleistos raketos davė gerus rezultatus, nebėra reikalo toliau bandyti šios raketos variantą. TASS'as įgaliojtas pareikšti, kad TASS'o 1960 m. birželio 29 d. pranešime nurodytų koordinatų ribojamas rajonas pirmo laiko, nuo š. m. liepos 8 d., laisvas laivybai ir lėktuvams.

ŽINIOS

apie pieno gavybos socialistinių
įsipareigojimų vykdymą
rajo kolūkiuose

už 1960 m. liepos mėn. I dekadą (litrais)

Eil.Nr.	Kolūkių pavadinimas	Primelžta pieno iš 1 karvės		Palyginus su praėjusia dekada (*) arba (-)
		per dekadą	per dieną	
1	„Salamiestis“	120,1	12,0	—
2	„Alizava“	108,2	10,8	-1,4
3	„Nemunas“	101,9	10,2	-0,5
4	„Gegužės Pirmoji“	98,5	9,9	*0,6
5	„Tarybinis pirmūnas“	98,1	9,8	*1,0
6	„Pergalė“	96,1	9,6	*2,0
7	„Setekšna“	85,0	8,5	-2,2
8	„Naujas gyvenimas“	84,9	8,5	*0,3
9	„Laisvė“	84,4	8,4	*0,5
10	„Neris“	83,0	8,3	*1,1
11	„Vienybė“	80,1	8,0	*2,0
Viso I grupėje:		95,6	9,6	*0,4
1	„Aušra“	118,5	11,9	-0,5
2	„Šviesa“	117,4	11,7	*0,3
3	„Byčiai“	110,2	11,0	-0,2
4	„Noriūnai“	109,3	10,9	-0,4
5	„Antašava“	101,3	10,1	-0,5
6	„Pirmoji vaga“	98,1	9,8	*1,8
7	„Pirmūnas“	94,5	9,5	*0,3
8	„Lėvuos“	90,8	9,1	*0,1
9	„Žalgiris“	90,7	9,1	*1,7
10	„Ateitis“	87,6	8,8	-0,6
11	„Aukštupėnai“	86,5	8,7	*0,4
12	„Pakupys“	83,5	8,4	*0,7
13	„Vedrupys“	83,4	8,3	*0,5
14	„Palanga“	80,5	8,1	—
15	„Juodpėnai“	76,4	7,6	-0,1
16	„Žadeikiai“	70,9	7,1	*3,0
Viso II grupėje:		92,7	9,3	*0,5
1	„Švyturys“	105,6	10,6	-0,4
2	„Tiesa“	98,4	9,8	*1,8
3	„Atžalynas“	96,0	9,6	-0,4
4	M. Melnikaitės v.	94,4	9,4	-1,3
5	„Vėžionys“	88,8	8,9	—
6	„Aukštaičiai“	88,1	8,8	—
7	„Pyvesa“	85,3	8,5	*0,3
8	„Mituva“	84,9	8,5	*0,8
9	„Uoginiai“	83,5	8,4	-0,3
10	„Skodėnys“	83,1	8,3	-0,7
11	„Laukminiškiai“	80,2	8,0	-0,6
12	„Lukonys“	78,3	7,8	-2,4
13	„Mičiurino v.“	76,1	7,6	-0,6
14	„Sakalas“	71,9	7,2	*1,4
15	„Mūsų rytojūs“	65,3	6,5	*1,6
16	„Adomynė“	63,7	6,4	*0,3
17	„Bugailiškiai“	61,6	6,2	*0,1
Viso III grupėje:		80,6	8,1	*0,1
Viso rajone:		88,9	8,9	*0,4

* daugiau
- mažiau

CSV rajono inspektorius

Subačiaus gyvenvietės dvidešimtmetis

Netoli tos vietos, kur Viešinta įteka į Lėvenį, pasipuošusi naujutėliaisiais pastatais, randasi Subačiaus darbininkų gyvenvietė. Vyresnio amžiaus subačiaiai prisimena, kokia buvo Subačiaus stotis buržuazijos valdymo metais. Svarbiausi čia pastatai buvo bažnyčia, smuklė, keletas nuosavų krautuvėlių. Niekam nerūpėjo mažučio Lietuvos užkampio miestuko darbo žmonių kultūrinis gyvenimas, jų sveikatos stovis. Didžiausia kultūrinė pramoga, suvažiavus į atlaidus ar turgų, apylinkės valstiečiai laikydavo pasėdėti karčiameje prie butelio degtinės.

Iš pagrindų pasikeitė Subačius Tarybų valdžios metais. Iš nedidelio ir pakankamai apleisto darbininkų miestelio išaugo gražuolė darbininkų gyvenvietė su savo pramonės įmonėmis bei kultūrinėmis įstaigomis. Šiandien Kupiškio vietinio ūkio valdybos Subačiaus kalkynose dirba daugiau kaip 150 darbininkų. Jų pagaminta vertinga statybina medžiaga aprūpinama daugelis respublikos statybų. Be kalkių, Subačiuje gaminami ir silikatiniai blokai bei čerpės.

Išplėstas buvo ir malūnas. Jei anksčiau jame maldavo tik valstiečiai savo skurdų javų derlių, tai dabar jis aptarnauja ne tik visus apylinkės kolūkius, bet ir gretimais rajonus. Subačiaus gyvenvietės malūne sumalti miltai vežami į tiekimo punktus, esančius Anykščių, Panevė-

žio, Biržų rajonuose. Prie malūno veikia lentpiuvė, kuri aprūpina statybas paruošta statybina medžiaga.

Subačius—stambus ir miško medžiagos pakrovimo centras. Pakrauta į vagonus medžiaga iš Subačiaus gyvenvietės keliauja į pačias tolimiausias Tarybų Sąjungos vietas.

Aišku, kad, augant pramonei, negalėjo nesipildyti gyvenvietė. Pakanka tik porą metų negyventi Subačiuje, kad sugrįžęs suprastum, kokiais tempais plečiasi miestelis. Ten, kur anksčiau buvo apaugusi karklų krūmais dykvietė, šiandien nusitęsė Vilniaus, Salomėjos Nėries, Puškino ir kitos gatvės. Jose naujutėliai namus pastatė ne tik kalkyno darbininkas Gediminas Zaborskis bei didžiojo Tėvynės karo dalyvis Povilas Pisarskas, bet ir dešimtys kitų darbo žmonių. Iš jų kiekvieną mokslo metų rytą į Tarybų valdžios metais įrengtą vidurinę mokyklą skuba daug vaikų—būsimų jaunų komunistų statytojų. Mokykla, kurioje kiekvienais metais mokosi virš 600 moksleivių, jau išleido XI abiturientų laidą. Visiškai pelnytai šiandien Subačiaus vidurinė mokykla didžiuojasi savo mokytojais Vytautu Steponavičiumi, A. Alekna, St. Pakštu, buvusiais moksleiviais Aloyzu Lukše, Leonu Budriu, V. Rudzinsku, Aleksu Vanagu, Algimantu Zuoza ir kt.

Subačiaus gyvenvietės ir apylinkės darbo žmonių sveikatingumo sargyboje budi gausus medicinos personalas. Dabar čia yra ligoninė, ambulatorija, vaistinė. Susirgusiam žmogui jau nereikia kreiptis pas šundaktarį—užtikrinta nemokama medicininė pagalba ir priežiūra. Ligoninei vadovauja jau dvidešimtmečio iš eilės metus čia

dirbantis gydytojas P. Černiauskas. Greitu laiku ligoninė bus praplėsta—jose papildomai bus pastatyta dar 10 lovų.

Kada vakaro sutemos

apgaubia Subačiaus gatves, daugelis subačiaių skuba į kultūros namus. Čia reguliariai demonstruojami kino filmai, veikia geriausia respublikoje apylinkės biblioteka, liaudies šokių ir kiti rateliai. Tai jau ne mūsų išmargintais stiklais smuklė, o kultūrinė įstaiga, kurioje naudingai galima praleisti laisvalaikį, pasisemti žinių.

Daug dar Subačiaus darbininkų gyvenvietėje įvyko pasikeitimų per dvidešimt Tarybų valdžios metų. Visų jų čia ir nesuminėsi. Tačiau svarbiausia, kad gyvenvietė ir toliau auga, plečiasi. Apie jos perspektyvas septynmečio bėgyje paprasčiausiai pasakoti apylinkės DŽDT pirmininką Vaclovą Leščinską.

—Už poros metų gyvenvietė išaugs taip, kad sunku bus ją beatpažinti,—kalba jis.—1962 metais čia bus pastatyta tipinė parduotuvė-valgykla, kuri žymiai palengvins namų šeimininkių darbą. Dar šiais metais numatoma atiduoti eksploatacijon naują pieninę, statomą ant Kupiškio ir Janonio gatvių kampo. Pastatysime Biržų gatvėje ūkiškų prekių parduotuvę, naujus kultūros namus, mokyklą—internatą ir daug kitų pastatų.

Su tokiais pakitimais gyvenvietės darbo žmonės sutinka Tarybų Lietuvos dvidešimtmetį. Neblogesni jų ir darbo rodikliai, kurie aiškiai kalba, kad nuoširdus ir sąžiningas darbas yra geriausia padėka Tarybų valdžiai už laimingą šiandieną ir dar šviesesnį komunistų rytojį. Tačiau sutikdami šią įžymią datą, subačiaiai niekuomet neužmirš ir tų, kurie padėjo galvas už laimingą rytojų Tėvynės karo frontuose ar žuvo nuo priešiškos lietuvių buržuazinių nacionalistų rankos. Jų atminimas bus amžinai gyvas subačiaių širdyse.

A. Kubilius

STALINO SPAUDOS SUKURTUOJ

Taip pavadintas „Aukštupėnų“ kolūkyje leidžiamo sienlaikraščio „Kolūkiečių žodis“ pagrindinis straipsnis. Jame A. Šlapelis rašo, kad kolūkiečiai Br. Marcinkevičius, A. Breskus, K. Lisas, A. Merkys, J. Notkus—tikri savo laukų šeimininkai, iš visos širdies dirbo, jog laiku ir gerai būtų atlikta pavasario sėja. Dabar jie visiems artelės nariams rodo pavyzdį pasėlių priežiūroje. Akiai miela—taip gražiai žaliuoja kukurūzų kvadratai. Žemė gerai išpurenata, patrešta. Piktžolės—nei vienos.

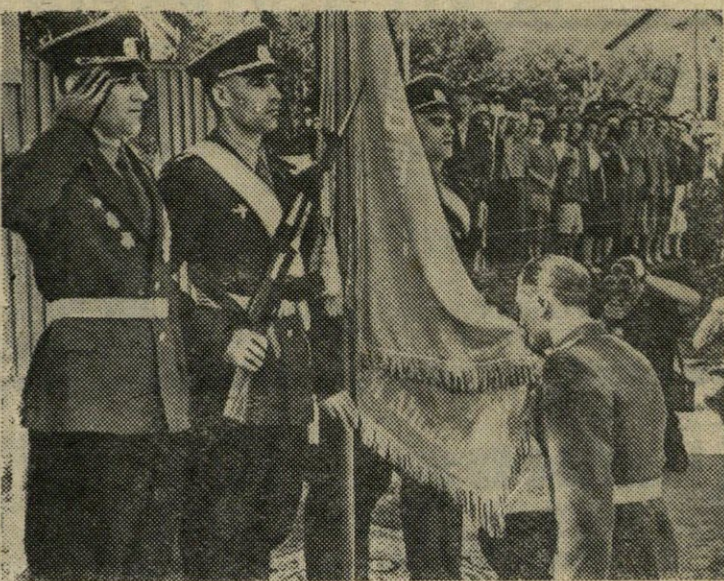
Vyksta šienapiūtė. Pats geriausias šienapiūtės metas praeina. Dabar beveik kasdien lietus. Be žaiginių nesudžiovinsi šieno—supus. O aukštupėniečiai žaiginių pasigamina mažokai. Bet kol bus užpildyta ši

„Derlius mūsų rankose“

spraga, kolūkiečiai nesnaudžia—gamina ankstyvąjį silosą. Kolūkio žemės ūkio specialistas V. Viksvaitė sienlaikraštyje kaip tik ir skatina kolūkiečius taip daryti. Jos straipsnelyje, pavadintame „Gaminkime ankstyvąjį silosą“, rašoma, kad iš žieminių vikių ir rugių mišinio, iš liucernos jau pagaminta dešimtys tonų ankstyvojo siloso.

Artelėje pasodinta 31 ha kukurūzų. Iš jų bus pagaminta daug siloso. Bet vien kukurūzų silosų žiemą gyvuliai nebus sotūs. Zootechnikė V. Viksvaitė rūpinasi, kad, nieko nelaukiant, būtų silosuojama kaip galint daugiau žolių. Kiekvienai karvei pagaminti ne mažiau kaip po 10 tonų siloso—toks aukštupėniečių įsipareigojimas.

Sienlaikraštyje kalbama ir apie gyvulininkų darbą. Fermos vedėjas J. Kukušas rašo, kad veršinė V. Kriukienė ge-

MOGILIOVO SRITIS. Sąryšyje su TSRS Ginkluotųjų pajėgų sumažinimu, Baltarusijos karinėje apygardoje išformuota sunkiųjų tankų divizija. Demobilizuoti kariai grįžta prie takaus kuriamojo darbo, į savo šeimas. Daugelis jų vyksta į Kazachstaną ir Altajaus plėšinius, septynmečio statybas. Nuotraukoje: atsisveikinimas su divizijos vėliava.

N. Bielobroviko (TASS) nuotr.

Kaip „išbrokuojamos“ konduktorės

Tai buvo š. m. birželio 15 d. Ant kelių eksploatacijos ruožo garažo durų pasirodė viršininko įsakymą P. Jankauskas, norėdamas išlyginti grafiką, piktnaudžiavimą tarnybine padėtimi, kuriame greta plačios išangos mirguliuoja rūsios kaltinio eilutės: „...Patikrinus drg. Meškauskaitės A. aptarnaujamą autobusą, rasta devyni nepasipilinti keleiviai. Negana to, konduktorė A. Meškauskaitė pradėjo grubiai elgtis su kontrolieriais, važiavusieji be bilietų, tapo nenubausiti, o kontrolieriai turėjo apleisti autobusą.“

Įsakymo galas dar rūsiau skamba: „...Už nesąžiningą tarnybinių pareigų atlikimą, vežiojimą keleivių be bilietų, nekultūringą elgimąsi autobuse, pareikšti konduktorei A. Meškauskaitė griežtą papeikimą.“ (Cituoju be pataisymų.—A.B.)

Ko daugiau reikia—už tokią nusižengimą pelnyta bausmė! Tai su pasididžiavimu patvirtina ir kelių eksploatacijos ruožo viršininkas A. Balanda.

Deja, yra kitaip.

Alfonsa Meškauskaitė anksčiau jokių bausmių neturėjo. Ji mokosi Kupiškio darbininkų jaunimo vidurinėje mokykloje. Mokyklos vadovybė apie ją atsiliepija kaip apie stropią, pareigingą ir sąžiningą moksleivę. Neseniai A. Meškauskaitė buvo priimta į garbingas komjaunimo gretas. Būdamas komjaunuole, A. Meškauskaitė kreipėsi paramos į komjaunimo rajono komitetą.

Ir štai pamažu pradeda išsinarpliuti „sudėtingo“ įsakymo eilutės.

rai prižiūri 54 veršelius. Kritikos susilaukė vėfelėris V. Kaulakys, kuris į fermą atvykta neblaivus, kartais nebeatskiria net kiaulės nuo veršelio...

Sienlaikraščio „Kolūkiečių žodis“ redkolegijai reikia palinkėti, kad ji sienlaikraštį išleistų reguliariai, taisyk ir jo reikšmė bus nepalyginamai didesnė.

Minimą dieną autobusas Nr. 30-92 iš garažo išvažiavo pavėluotai. Vairuotojas P. Jankauskas, norėdamas išlyginti grafiką, važiuo dideliu greičiu, ir iki sekancio sustojimo 9 keleiviai liko be bilietų. Tik sustojus autobusui, išsiveržia A. Balandos pasiūsti „visuomeniniai“ kontrolieriai, kurie savo įžulumu sukelė visų keleivių pasipiktinimą. Tuo laiku važiuojantieji Juodpėnų septynmetės mokyklos direktorius J. Bokas pasėkoje keleiviai, važiavusieji be bilietų, tapo nenubausiti, o kontrolieriai turėjo apleisti autobusą. Daukantiene patvirtina, kad A. Meškauskaitė kontrolieriams jokio grubumo nepadarė, o tokiois sąlygomis ir prityręs konduktorius nebūtų spėjęs išparduoti bilietų.

Komjaunimo rajono komitete, tuo laiku kontroliavusi autobusą KER buhalterė M. Vanagaite, bandė begėdiškai meluoti, girdi, dėl konduktorės įžalumo buvo priversta apleisti autobusą. Tas pat parašyta ir viršininko įsakyme. Tačiau priremta faktų, jipripažino, kad niekur nebuvęs išlipusi ir važiuo iki Adomynės ir atgal.

Kokiais gi tikslais kelių eksploatacijos ruožo viršininkas Balanda su savo buhalteriu Vanagaite ėmėsi tokių „garbingų“ žygių, kartu dar pritraukdami ir mechaniką A. Leščinską? Kodėl gi reikėjo sufabrikuoti griežtą papeikimą su grasinimu atleisti iš darbo?

Ar kartais ne todėl, kad A. Meškauskaitė į darbą rekomendavo komjaunimo rajono komitetas, o kitos sugebėjo „rekomenduotis“ pačios? Ar ne todėl, kad į konduktorių pareigas priimta daugiau negu reikia, kad dabar jau atėjo laikas kai kurias „išbrokuoti“?..

LLKJS Kupiškio rajono komitetas tikisi, kad minėtas įsakymas bus peržiūrėtas, o atitinkamos įstaigos pažiūrės ir jo formuluotojų sąžiningumą.

A. Bočiulis
LLKJS Kupiškio RK sekretorius

STALINO KELIU

2 psl. 1960 m. liepos 13 d.

KORESPONDENTŲ POSTO NARIAI APIE PASĖLIŲ PRIEŽIŪRĄ

KRUOPŠČIAI PRIŽIŪRĖSI — GERĄ DERLIŲ TURĖSI

Cukrinius runkelius du kartus nuravėjo „Vėžionių“ kolūkio II laukininkystės brigados kolūkietės Stefa Juknevičiūtė, Anelė Petrušienė su dukterimis Palma ir Regina. Kruopščiai prižiūri po 20 arų pašarinių ir cukrinių runkelių kolūkietė Marė Bagdonavičienė. Melžėjai V. Puronienė, kaip ir kitoms kolūkietėms, kurių šeimos turi tik po pusę pasodybinio sklypo, brigadininkė Stasė Juknevičiūtė paskyrė auginti ir prižiūrėti perpus mažiau — po 10 arų pašarinių ir cukrinių runkelių. Melžėja Puronienė jai skirtus runkelius taip pat gerai prižiūri. Piktžolių šiame plote nei su žiburiu nerasi. Tik po vieną kartą cukrinius runkelius apvalė nuo piktžolių ir išpurenė tarpvagius Repsinija Kotovaitė ir Zita Petrušienė. Dabar juos vėl stelbia piktžolės.

Visiems runkelių augintojams reikia prisiminti, kada tik tada gerą derlių galima gauti, kai pasėliai bus kruopščiai prižiūrimi.

A. Juodakys
V. Jokantas

PRIŽIŪRI MECHANIZATORIAI

Mičurino vardo kolūkyje kukurūzų, linų ir bulvių pasėlius prižiūri mechanizatoriai. Traktorininkas Vytautas Blažys herbicidais nupurkštė kukurūzus. Visuose 22 ha kukurūzai prižiūrimi nenaudojant rankų darbo. Pasėlių tarpueilius du kartus įdirbo traktorininkas Jonas Juodviršis. Dabar jo „Bielarusj“ penkiavagį kaupiką traukia bulvių lauke. Per kelias dienas su traktoriumi bus apkauptos visos bulvės.

Herbicidais apipurkštos svėrės nuvyto ir 19 ha linų lauke. Vytauto Blažio traktorinis purkštuvai taip pat apvalė nuo piktžolių ir 8 ha miežių.

Kolūkio agronomas Kazys Jakubauskas sako:

— Be technikos mes būtume kaip be rankų. Be chemikalų nuo piktžolių ir kenkėjų neapsigintume. Heksachloranu apdulkinome sėklinius dobičius, ir dabar ilgąsnių kaip nebūta.

Artelė sėklai pasiliko 30 ha dobičių. Tai gi, jų pilnai užteks.

J. Druskys
P. Sabulis

KADA GI KAUPSIME?

„Švyturio“ kolūkyje šiais metais bulvės pasodintos vėlai, todėl jos vėlai pradėjo ir dygti. Sunkiai kalėsi daigai, nes žemė suplūktą lietaus. Pirmos laukininkystės brigados brigadininkas Petras Čiurlys sako:

— Mano vadovaujamoje brigadoje žem-

dirbiai pasodino 13,5 ha bulvių. Jos visos nuvogtos, du kartus nuakėtos, o už savaitės dar kartą purensime.

Tuo tarpu Tautvilio Muntrimo vadovaujamoje brigadoje neprisiruošama bulvių nuakėti net antrą kartą. Neseniai viena ha bulvių nuakėjo kolūkietis Kazys Zulonas. Bet kitą dieną brigadininkas nieko Zulonui nepasakė, ir šis numojo ranka į bulvių nuakėjimą.

Nors bulvės ir vėlokai pasodintos, bet, jas gerai prižiūrint, dar galima gauti neblogą derlių. Tačiau jei laiku nebus susirūpinta jų priežiūra, po lietaus nebus purenama žemė, taisyk gero derliaus nėra ko laukti.

Dėl nepatenkinamos priežiūros artelėje silpnai vystosi kukurūzų pasėliai. Vienas plotas linais apšėtas prie pat kontoros langų, bet ir jį neprisirūpinti. Čia geltonais žiedais didžiujasi svėrės, tarytum jų, o ne linų derliaus laukiama.

S. Breskytė
B. Vidugirytė

ALEKNA SU DVIEM HA NESUSIDOROJA...

„Skodinio“ kolūkyje pasodinta 50 ha bulvių. Visas bulves jau metas kaupiti. Bet III laukininkystės brigadoje, kuriai vadovauja Povilas Alekna, apie 2 ha bulvių nei vieno karto neišpurenė. Tos bulvės, kurios buvo sodintos su mašina, apakėtos, o arkliais sodintos ir dabar tebėra pamirštos.

— Kurias bulves sodiname mašinomis, tas mechanizatoriai ir prižiūri, — sako kolūkio agronomas Juozas Braukyla.

Traktorininkas Bronius Balys, dirbęs su traktoriumi MTZ-2, apkaupė nemažą bulvių.

Kukurūzų tarpueilių purenimą kolūkyje taip pat atlieka mechanizatoriai. Kukurūzų artelėje pasodinta 42 ha. 37 ha jau apipurkšti herbicidais. Be to, visi kukurūzų pasėliai papildomi patrešti mineralinėmis trąšomis. Chemikalais išnaikintos piktžolės ir aštuoniolikoje ha miežių.

— Mechanizatoriai pasėlius prižiūri neblogai, — kalba kolūkietė, — todėl ir derliaus laukiame gero. Bet kokį gaušime bulvių derlių iš tų sklypų, kuriais „rūpinasi“ brigadininkas Alekna?

G. Trumpytė
V. Gaslūnas
V. Sasnauskas

ANKSTYVASIS SILOSAS

Apie 300 tonų ankstyvojo siloso pagaminimo „Gegužės Pirmosios“ kolūkio nariai. Šiuo metu silosas gaminamas II laukininkystės brigadoje, kuriai vadovauja Jonas Matulis. Silosuojamos viksvos iš Lėvens lankos ir žolės, iš kultūrinėmis žolėmis apšėto lauko.

P. Naura

NAUJAS MIESTAS

Tūkstančiai svečių iš visos Lietuvos neužilgo suvažiuos į Vilnių, į Dainų šventę. Ir, kada važiuojant Kauno — Vilniaus plentu iki sostinės liks 18 kilometrų kelio, ne vienas, senokai bebuvęs sostinėje, nustebs, pamatęs abipus plento plačiai nusidriekusį popieriaus fabriko darbininkų miestą — Grigiškės. Šiandien mažai kas teatsimena, kad prieš devynerius metus čia vienoje kelio pusėje styrojo nedidukas fabrikelis, o kitoje — vienišas, nuo lietaus pajudęs medinis namelis. Susigūžęs ir tartum gėdindamasis savo menkumo, namelis ir dabar tebestovi tarp baltuojančių mūrinių pastatų. Tikriausiai, Grigiškių gyventojai saugo jį kaip miesto istorinį paminklą — skurdžios praeities liudininką.

Jei būsimam svečiui kadaise teko pabuvoti pačiame Grigiškių popieriaus fabrike, apsilankęs čia dabar, jis tikrai nieko neatpažins. Vietoje smulkių įmonėlių, kuriai medieną iš Lentvario geležinkelio stoties atveždavo arkliais, išaugo didelis fabrikas. Kiekvieną dieną čia iš popierių perdirbama 60 kubinių metrų medienos. Iš senojo privataus fabrikelio neliko nei žymės. Kur bepažvelgsi — nauji pastatai, nauji įrenginiai, modernios mašinos, kasdien pagaminančios apie 30 tonų kartono ir daugiau kaip 20 tonų popieriaus. Vien per praėjusius metus fabriko racionalizatoriai ir išradėjai pateikė 181 pasiūlymą, iš kurių 80 procentų buvo įdiegta gamyboje. Šimtas fabriko racionalizatorių pasizadėjo per septynmetį, įgyvendinus jų pasiūlymus, sutaupyti valstybei 10 milijonų rublių.

Ne tik savo produkcija, savo išradimais garsėja šis fabrikas. Jis, pirmiausia, didžiujasi savo žmonėmis, o žmonės — savo fabriku. Ar apsilankysi bet kurio meno saviveiklos kolektyvo repetitijoje, ar vienos iš daugelio sporto sekcijų treniruotėje, pavaikščiosi čia išaugusiame stamblyne vaismedžių sode, ar, pagaliau, tik pereisi fabriko teritorijoje rožėmis apšodinta alėja, pajusi, kad darbininkams fabrikas — jų antrieji namai.

Z. Serapinas

Nuotraukoje: Grigiškių popieriaus fabriko gyvenvietė šiandien. V. Bražo (ELTA) nuotr.

IŠRADINGUMAS

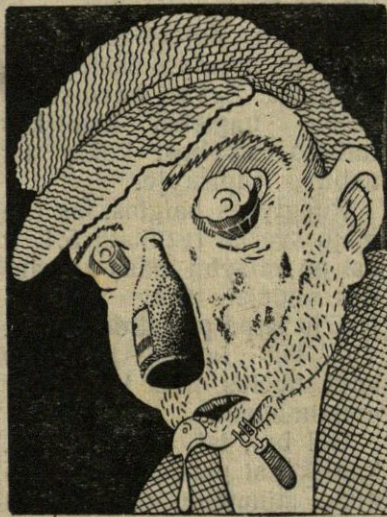
Ilgai galvojo Vilė Pujauskaitė, kaip „palengvinti“ laiškanesės darbą. Ir kartą sugalvojo: ėmė ir suplėšė N. Antipovaitės, S. Stankevičiūtės, E. Daukaitės ir kitiems adresuotus laiškus. Nebereikėjo nešioti, ėmė ir atspūti.

J. Puzinas

„Vėžionių“ kolūkis

* * *

„Mūsų rytojaus“ kolūkyje gyvena Povilas Sabaliauskas. Tai neblogas darbininkas, bet didelis girtuoklis ir šėtos griovėjas. O štai apie jį dainelė:

Laka alų, laka vyną,
Paskui žmoną jis „šokdina“.
Net gi uošvės neaplenkia,
Kai stikliuką tik išlenkia.

A. Bulotaitė

* * *

— Aš siuvėja, aš siuvėja! —
Taip ir gaudu Julė vėją.
Vėlai kėlė, anksti gulė —
Tinginė ta mūsų Julė!

Šį posmą apie Julę Grilaukaitę, nedirbančią kolūkyje, sudėjo „Sviesos“ kolūkio jaunimas.

* * *

KĄ BAUDŽIA, O KĄ PRIGLAUDŽIA

Prieš kurį laiką „Aukštaičių“ kolūkio valdyba nutarė: kurio kolūkiečio šeima nesudaro penkių narių, tas turi parduoti antrą karvę. Kolūkiečiai gavo raštiškus pra-

nešimus. Kai kurie tuoj pat pardavė karves. Tačiau kiti ir iki šiol tebelauko po dvi karves: IV brigados kolūkiečiai Jonas Burokas, Adolfas Blažys. Pasirodo, valdybos pirmininkas Algirdas Moskevičius ką nori baudžia, o ką — priglaudžia...

A. Beržinytė

* * *

Neseniai „Neries“ kolūkio nariai apie IV brigados brigadininką Antaną Alekną ir Bronę Bernatavičienę sudėjo dainelę. Štai ji:

Bronė daro alų kartą,
O Alekna jau prie vartų...
— Gerti, Bronė, turiu ūpą, —
Sako pakabinęs lūpą.
Suskamba troboj stikliai,
O namuos — žmona, vaikeliai...

P. Juliukas
F. Pukienė

MŪSŲ MEDŽIAGOS PĖDSAKAIS

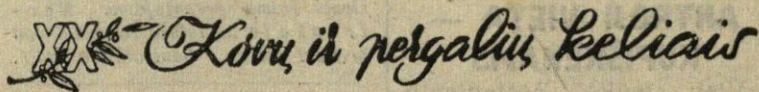
Mūsų laikraščio puslapiuose buvo kritikuotas tarpkolūkinės plytinės „Žaibas“ tarybos pirmininkas Petras Kalamažnikas, kad plytinėje atsakingose pareigose dirba jo giminaičiai.

Redakcija gavo atsakymą, kad plytinėje brigadininko-sandėlininko pareigose tikrai dirba P. Kalamažniko giminaičiai Julius Tamošiūnas net nuo 1957 metų. P. Kalamažnikas įpareigotas J. Tamošiūną iš pareigų atleisti.

STALINO KELIU

3 psl. 1960 m. liepos 13 d.

PRANAS DABAR elektrikas

Nėra Kupiškio mieste gyvenamo namo, į kurį nebūtų nors viena kartą atsilankęs Pranas Tučius — Panevėžio elektros realizavimo Kupiškio skyriaus kontrolierius.

— Toks jau mano darbas, — sako šypsodamasis vyras. — Patikrinu elektros skaitliuką, užrašau ir vėl keliauju toliau.

Nesudėtingas, žinoma, tai darbas, bet reikalingas ir būtinas. Pranas Tučius visuomet į sąžiningai atlieka.

...Sudrebėjo langai ir trenkė it devyni perkūnai. Išbyrėjo kaimyninių namų langų stiklai.

— Karas! Karas! —

pašokęs iš lovos, išgirdo Pranas, Kauno aukštojo mokslo parengiamųjų kursų lankytojas. Rudasis fašistinis maras artėjo prie Kauno. Pranas su grupe draugų nusprendė pasitraukti gilyn į Tarybų Sąjungą. Nuolat persekiojami, bombarduojami ir apšaudomi fašistinių maitvanagių, jaunuoliai traukėsi vis gilyn. Toliau pasiliko Kaunas, Kupiškis, gimtoji tėvų žemė.

Pranas stojo į reguliarią Tarybinę Armiją ir ties Rostovo miestą jau kovėsi su priešu, grūmėsi už kiekvieną tarybinę žemės pėdą, keršijo vokiškiems fašistams už try-

piamą gyvenimą, laimę, džiaugsmą.

1941 m. lapkričio mėnesį Pranas kliudė fašistų kulka. Atsigulė į ligoninę, bet, vos pasveikęs, ir vėl išsiruošė į frontą, vėl kovėsi, grūmėsi, veržėsi pirmyn.

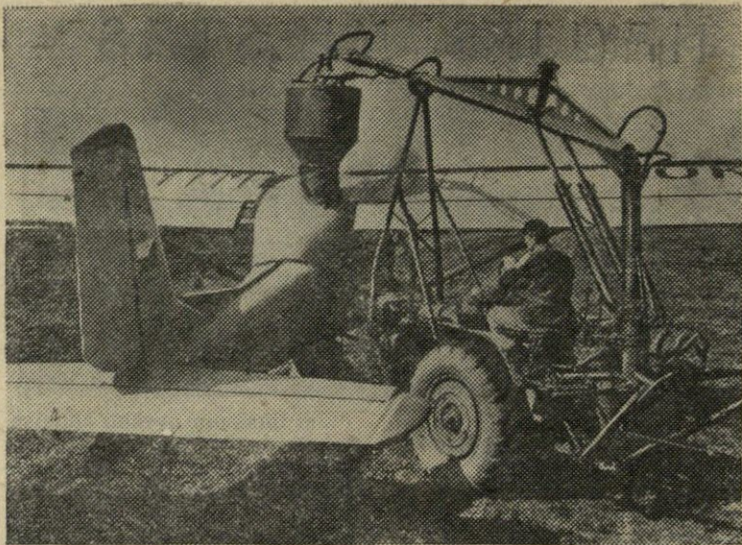
Per keturis kovos metus Pranas nuėjo be galo didelį kovų ir pergalių kelią. Nei žaizdos, nei mirtini pavojai — niekas nepalaužė jo veržlaus kovotojo.

Kai baigėsi Didysis Tėvynės karas, Pranas pasiekė laiškutis iš gimtojo Kupiškio laukų. Rašė jam jaunylis brolis Tarybas, kovojo, kad lis. Aptemo Pranui, be- skaitant laišką, akys: nebegrįžtu fašistinė tėvas užmuštas, brolis vergovė. J. Petronis

Antanas užmuštas, kaimynas Antanas Jakubėnas irgi žuvo.

Daug baisių žinių sužinojo Pranas iš savo brolio Alfonso. Pasirodo, Maugary seniūnas Rudys, Gvarkarų buožė Zuoza ir kiti pasidarbavo, gerokai patalkė jo vokiečiams, žudant lietuvius ir kitus tarybinius žmones.

— Baisūs laikai buvo, — sako Pranas Tučius, — bet daugiau jie nešio veržlaus kovotojo. turi grįžti ir negrįžti! Ir vėl Pranas eina į kovą. Pranas gimtojo miesto gatvėse pasiekė laiškus iš gimtojo Kupiškio laukų. Rašė jam jaunylis brolis Tarybas, kovojo, kad lis. Aptemo Pranui, be- skaitant laišką, akys: nebegrįžtu fašistinė tėvas užmuštas, brolis vergovė. J. Petronis

Čekoslovakijos Respublikos žemės ūkyje plačiai naudojama aviacija. Nuotraukoje: mineralinių trąšų pakrovimas į lėktuvą „Brigadir“.

Čekoslovakijos telegramų agentūros nuotr.

Sportas

TOKIŲ RUNGTYNIŲ DAR NEBUVO...

Liepos 7, 8 ir 9 d. d. Kupiškėje vyko Panevėžio zonos finaliniai futbolininkų susitikimai. Miesto stadione rungtyniavo Anykščių, Biržų ir Kupiškio vienuolikos (Joniškėlio komanda neatvyko).

Į aikštę išbėga Kupiškio Linartą — jauną, bet gabų, ir Anykščių futbolininkai. daug žadantį žaidėją, žiūro- Pirmasis kėlinys. Pirmosios žaidimo minutės. Į anykštiečių vartus pasiunčiamas kamuolys, bet teisėjas įvarčio neužskaito. Seka dar viena kita ataka, kamuolys krinta į svečių vartus, ir atrodo, kad anykštiečiai įvarčių neišvengs, bet puikiai žaidęs jų vartininkas likviduoja pavojingus smūgius, sukeldamas žiūrovų pasigėrėjimą.

Tačiau netrukus viskas pasikeičia. Anykštiečiai vis dažniau ir dažniau prisiartinia prie kupiškėnų vartų. Seka vienas įvartis, antras... Tiesa, antrojo galėjo ir nebūti, bet teisėjas nepastebėjo, jog puolėjas anykštietis ranka palietė kamuolį, o netrukus jis ir atsidadė tinkle. Taip pirmasis kėlinys ir baigėsi 2:0 anykštiečių naudai.

Antrame kėlinyje anykštiečiai pasiekia dar vieną įvartį, realizuoja vienuolikos metrų baudinį (štai ką reiškia paliesti kamuolį ranka!), po to dar seka smūgis į mūsiškių komandos vartus... Rezultatu 5:0 veda anykštiečiai. Svečių žaidėjai spaudžia viens kitam rankas, savo pergale neabejoja. Tuo tarpu žiūrovai, pasipiktinę nesklaidžiu mūsiškių žaidimu, skanduoja svečiams:

— Šeštą kupiškėnams!

O laikas bėga. Visų nuostabai, kupiškėnai svečius „pavaišina“ įvarčiu. Kažkaip visi įsitikinę, kad tai yra ir tebus vienintelis „garbės“ įvartis. Ir kada kamuolys atsidaduria pas mūsiškį Vytautą

— Vytai, į vartus!

Ir Vytautas, reikia pasakyti, jų neapvylė. Jis smūgiuoja kamuolį maždaug iš 30 metrų, kuris praeina svečių „užtvarą“, kamuolį sugauna gerai žaidęs svečių vartininkas, bet kamuolys, lyg tyčia, išslysta jam iš rankų ir... prė kojas palengva įrieda į tinklą...

Tribūnoje — žiūrovų šauksmai, plojimai. O kėlinio laikas jau krypta į pabaigą.

— Išlyginti rezultatai! — nerimsta žiūrovai.

Į savotišką azartą įsijungė ir žiūrovai tribūnoje, ir mūsų komandos žaidėjai aikštėje... Dar smūgis į anykštiečių vartus, ir dar...

Na, kas dėjosio tuo laiku aikštėje, aprašyti tiesiog neįmanoma. Bet tai buvo savos rūšies tragiškai komiškos futbolo varžybos, kokių dar nebuvo Kupiškėje.

Rungtynės baigtos. Jas laimėjo svečiai rezultatu 5:4. Ir kai po varžybų mūsų komandos žaidėjai išbėgo iš aikštės, jų tarpe pasigirdo balsai:

— Tik laikas išgelbėjo anykštiečius nuo lygiųjų ar pralaimėjimo.

Gal būt, tai ir tiesa. Bet kupiškėnai paskutinėmis žaidimo minutėmis patys gerai įsitikino, ką reiškia sutelktas puolimas. Reikia manyti, kad jie išnagrinės ir tas klaidas, kurios buvo prileistos gynime. O tat padaryti būtina, norint atgauti gerą žaidimo formą.

PAAIŠKĖJA NUGALĖTOJAI

Antrąją varžybų dieną aikštėje pradėjus žaisti Biržų ir Anykščių futbolo komandoms, gal būt, niekas iš kupiškėnų

neabejojo biržiečių pergale. O tada, žinoma, nugalėtojas paaiškėtų tik po to, kaip kupiškėnai sužaistų su Biržų komanda. Bet, kaip paprastai, būna netikėtumų, kurie ir pasireiškė susitikime tarp Biržų ir Anykščių futbolininkų. Jau pirmame kėlinyje biržiečiai pirmauja rezultatu 2:0. Jų komanda, palyginus su anykštiečių, žaidžia dar-

RAJONO GYVENTOJŲ ŽINIAI

Rajono vykdomajame komitete priimtinės rinkėjus Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos deputatai:

deputatas drg. JAKUBĖNAS TEOFILIS

„ „ ŽILINSKAITĖ STASĖ

„ „ ZLATKIENĖ-JAKUBAUSKAITĖ BIRUTĖ

— š. m. liepos 20 d.

— š. m. liepos 27 d.

— š. m. rugpjūčio 3 d.

Kupiškio rajono ir miesto Tarybų deputatai priimtinės rinkėjus kiekvieną dieną pagal šį grafiką:

Data	Rajono Tarybos deputatai	Miesto Tarybos deputatai
Š. m. liepos	12 d. Narkevičius Vladas, Antano	Kirtiklienė Janina, Stepo
" "	13 d. Balkauskienė Bronė, Broniaus	Kisieliū Jozas, Antano
" "	14 d. Satkūnaitė Birutė, Broniaus	Latvėnienė Stasė, Petro
" "	15 d. Stepukas Juozas, Juozo	Augustauskas Bronius, Jono
" "	16 d. Dyra Emilijonas, Povilo	Semėnas Romas, Povilo
" "	18 d. Bernotas Juozas, Prano	Pranaitis Kazys, Antano
" "	19 d. Purkėnienė Ona, Juozo	Gubinas Venjaminas, Vasilijaus
" "	21 d. Paškauskaitė Danutė, Petro	Vanagas Antanas, Augusto
" "	22 d. Ulba Julius, Alekso	Čepas Zenonas, Nikodemo
" "	23 d. Vaitiekūnas Kazys, Kosto	Jelnionienė Elena, Antano
" "	25 d. Vyšniauskienė Sofija, Adolfo	Baltrūnienė Eugenija, Jono
" "	26 d. Deksnys Juozas, Mato	Dugnas Povilas, Jono
" "	28 d. Janilionis Stasys, Juozo	Masionis Bronius, Jono
" "	29 d. Daukantas Algirdas, Igno	Vaitonytė Zina, Alekso
" "	30 d. Petrulis Jonas, Gasparo	Serapinas Vytautas, Prano
Š. m. rugpjūčio	1 d. Baltrūnienė Ona, Juliaus	Skupienė Sofija, Petro
" "	2 d. Binkevičius Vytautas, Jono	Petrulis Vytautas, Kazio
" "	4 d. Kalnūtis Juozas, Juozo	Pajarskas Domas, Juozo
" "	5 d. Gaidimauskas Alfonsas, Prano	Karpavičius Bronius, Augusto
" "	6 d. Vizbaras Stanislovas, Domo	Liaškiene Ona, Ciprijono
" "	8 d. Janulionis Vladas, Jurgio	Sirvydis Bronius, Povilo
" "	9 d. Užtupaitė Ona, Povilo	Zauka Stasys, Jono
" "	10 d. Zilonaitė Marė, Povilo	Indrelienė Ona, Antano
" "	11 d. Villimas Bronius, Domo	Bekevičius Bronius, Stepo
" "	12 d. Juknevičiūtė Stasė, Stasio	Kazlauskas Balys, Kosto
" "	13 d. Mergiūnienė Vanda, Kazio	Petrulis Petras, Gabrio
" "	15 d. Valunta Albertas, Jurgio	Simonavičius Petras, Augusto
" "	16 d. Krasauskaitė Zita, Aloyzo	Derelienė Adolfinė, Prano
" "	17 d. Tripikaitė Emilija, Izidoriaus	Diržys Stasys, Jono
" "	18 d. Kirkilas Juozas, Broniaus	Vrubliauskas Stepas, Liongino
" "	19 d. Petkevičiūtė Ona, Jurgio	Liaškus Edvardas, Prano
" "	20 d. Kučinskas Antanas, Antano	Baronas Feliksas, Petro

Gyventojų priėmimas nurodytomis dienomis vyksta nuo 9 val. iki 18 val. (pietų pertrauka nuo 13 val. iki 14 val.).

KUPIŠKIO RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS VYKDOMASIS KOMITETAS

niai, energingai, išsyk mato si pranašumas. Tik kaip ir vakar, puikiai žaidęs anykštiečių vartininkas gelbsti komandą nuo daugelio, atrodo, neišvengiamų įvarčių.

Vis dėl to anykštiečiams pirmajame kėlinyje pavyksta įmušti vieną įvartį į biržiečių vartus, o antrame, visų nuostabai, dar įmuša porą, į savuosius nepraleisdami nei vieno. Taigi, rungtynes laimėjo prieš biržiečius rezultatu 3:2, anykštiečiai ir tapo šių zoninių varžybų nugalėtojais. Tuo pačiu jie iškovojo teisę žaisti tarpzoninėse pirmenybėse dėl perėjimo į LTSR futbolo „B“ klasę.

ANTROJI VIETA — KUPIŠKĖNAMS

Visi laukė šeštadienio, kada turėjo įvykti varžybos tarp Kupiškio ir Biržų futbolininkų. Tačiau biržiečiai pasielgė tikrai netaktiškai — pralošė anykštiečiams ir tuo pačiu netekę galimybės iškovoti pirmąją vietą, išvyko į namus. Tokiu būdu kupiškėnai be kovos prieš joniškėlius ir biržiečius Panevėžio zonos finaliniame futbolininkų susitikime užėmė antrąją vietą.

Reikia manyti, kad šią varšą Kupiškio futbolininkai sužais dar ne vienas draugiškas rungtynes su kitų rajonų vienuolikėmis. Todėl ir norisi saviesiems palinkėti sėkmės susitikimuose su svečių komandomis.

K. Valaitis

VOKIETIJOS DEMOKRATINĖ RESPUBLIKA. Riobello rajono Priborna gamybiniam žemės ūkio kooperatyve įsteigti vaikų lopšeliai mažiesiems kaimo gyventojams. Nuotraukoje: auklėtoja Renata Chund prižiūri vaikus. Centralbildo nuotr.

Redaktorius S. Zauka

Kupiškio Vlado Rekašiaus vardo vidurinės mokyklos klasės mokytojų kolektyvas reiškia gilią užuojautą mokytojui Jakutytei Felicijai dėl jos tėvelio mirties.

Kupiškio Vlado Rekašiaus vardo vidurinės mokyklos XI b klasės moksleiviai reiškia gilią užuojautą buvusiai klasės vadovei Jakutytei Felicijai, jos mylimam tėveliui mirus.

REGISTRUOJA SANTUOKĄ

Santuokos numatomos įregistruoti 1960 m. liepos 23 d. Fergizas Lionginas, Petro s., gimęs 1940 m., gyv. Kupiškio raj., Akmenų km., su Vasilijauskaitė Ona, Juozo d., gimusia 1939 m., gyv. Kupiškio raj., Akmenų km.

Grucė Aloyzas, Juozo s., gimęs 1931 m., gyv. Kupiškio raj., Puzionių km., su Jackaite Genovaitė, Povilo d., gimusia 1936 m., gyv. Kupiškio raj., Puzionių km.

Tebelskis Vytautas, Jono s., gimęs 1935 m., gyv. Kupiškio raj., Bajorų km., su Čelkaitė Brone, Jono d., gimusia 1939 m., gyv. Kupiškio raj., Kirkėnų km.

Domža Antanas, Boleslovo s., gimęs 1934 m., gyv. Kupiškio raj., Butėnų km., su Puteikaitė Janina, Protazo d., gimusia 1937 m., gyv. Kupiškio raj., Butėnų km.

Varatinskas Jonas, Fabijono s., gimęs 1931 m., gyv. Kupiškio raj., Šepetos gyvenvietėje, su Kamarauskaitė Eugenija, Jono d., gimusia 1939 m., gyv. Kupiškio m., V. Čkalovo g-vėje Nr. 25.

Laucius Petras, Povilo s., gimęs 1921 m., gyv. Kupiškio raj., Gyvakarų km., su Stašyte Akvite, Juozo d., gimusia 1926 m., gyv. Kupiškio raj., Stračnių km.

Santuokos numatomos įregistruoti 1960 m. liepos 30 d.

Čepukonis Kazimieras, Prano s., gimęs 1934 m., gyv. Kupiškio raj., Subačiuje, Biržų g-vėje Nr. 66, su Barauskaitė Vida, Jono d., gimusia 1940 m., gyv. Kupiškio raj., Subačiuje, Panevėžio g-vėje Nr. 44.

Žiukas Ignas, Prano s., gimęs 1924 m., gyv. Kupiškio raj., Skodinių km., su Blitumaitė Vladislava, Augusto d., gimusia 1932 m., gyv. Kupiškio raj., Skodinių km.

Skūpas Juozas, Jurgio s., gimęs 1933 m., gyv. Kupiškio raj., Subačiuje, Biržų g-vėje Nr. 72, su Belova Elena Pilypovna, gimusia 1926 m., gyv. Kupiškėje, Sodų g-vėje Nr. 18a.

Vežys Bronius, Petro s., gimęs 1927 m., gyv. Kupiškio raj., Juodpėnų km., su Puteikaitė Kaze, Jono d., gimusia 1927 m., gyv. Kupiškio raj., Juodpėnų km.

Čereška Antanas, Povilo s., gimęs 1928 m., gyv. Kupiškio raj., Piūklų km., su Stukaite Adele, Kazio d., gimusia 1934 m., gyv. Kupiškio raj., Uogšilio km.

STALINO KELIU

4 psl. 1960 m. liepos 13 d.